

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De hostia, quae in Belle de corporali resiliuit ob vermiculum in ea
decoctum, cap. 65.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

que sumentes mereantur gratiam, indignè verò cul-
pam. APOLLONIVS: Etiam si de his dubitassem,
amodo dubitare non possem. CÆSARIUS: Dicam tibi
in fine nunc huius distinctionis, quantum Deo pla-
ceat, si mundè & sollicitè fiant, quæ tanto sacramento
fuerint necessaria.

C A P V T LXV.

Circa hoc biennium iuxta Coloniam, in villa Mundia
quæ Belle vocatur, gestum est quod dico. Die esse debet
quadam, cùm sacerdos Missam celebraret, & re, & di-
dicto Euangelio, vt secularibus m̄os est, ministrante ligenter
scholare, hostiam patenæ superpositam, super corpo- parari.
rale locasset, illa mox resiliuit. Putans hoc sacerdos quæ ad S.
casu accidisse, neque hostiam bene locatam, denuo Euchari-
candein superposuit, quæ remotiūs eo intuente resili- stiam per
uit, quam prius: cumque tertio id tentasset, quasi tur- tinent.
bine impulsâ, projecta est de altari. Quo viso, territus
est valde, & se tanto ministerio indignum reputans,
præcepit scholari, vt eadem hostia referuata, aliam
superponeret, quam & consecrauit. Dicta verò Missa,
tollens secum hostiam prædictam, Coloniam prope-
ravit, inueniensque Piores apud sanctos Apostolos,
hostiam eis ostendit, quid de ea actum sit recitauit.
Cunctis causam mirantibus, unus clericorum, hostiā
contra lucem leuans, maculam in ea contemplatus est:
quā cùm in aspectu multorū fregisset, cimex, qui vul-
go pediculus parietinus dic̄itur, apparuit in ea deco-
ctus: & glorificauerunt Dominum omnes qui aderāt.
Haud dubium quin à sanctis Angelis rejecta est, qui
non sunt passi, vt panis tam foetido vermiculo corru-
ptus, per ministerium sacerdotis, transiret in corpus
Domini sui. Hellewicus Prior montis sanctæ VVal-
burgistestatur, se eandē hostiam vidisse: sacerdos ad-
huc vivit, qui mihi minus credit, interroget illum. Vi-
des quanta sit negligentia sacerdotum nostrorum?
Olim sacerdotes legales, ad panes propositionis, a-
gros ipsi excolebāt, seminabant, tritubabāt, molebāt,
pinsebant, panes formabant, & coquebant; erantq; de
simila mundissima: atramen in illis panibus, sola erat

Pp.

figura.

figura. Heu modò panes, sub quibus est veritas, id est corpus Christi post consecrationem, modò p̄sunt, formant, & coquunt negligentes vxores campaniorum, & ideo tales eueniunt negligentia. Vnde cùm Abbas noster die quadam celebraturus esset missam in quadam ecclesia, & essem hostiæ nigerrimæ, ait campanario: De quo grano sunt hostiæ istæ? Respondente illo: De auena. Noluit celebrare, valde arguens illum dixit, quod nihil ibi fieret. APOLLONIUS: Quid sentiendum est de spelta? CÆSARIUS: Requisitus de hoc dominus Papa Honorius per litteras cuiusdam Abbatis ordinis nostri, respondit, speltam magis pertinere ad hordeum, quam ad triticum. De corporali vero tibi etiam referam exemplum.

CAPUT LXVI.

IN domo quadam sanctimonialium, cùm custos cœnobij eiusdem, femina religiosa, die quadam corporale lauisset, iuuacula quadam, quæ ei ad solatum fuerat deputata, cum ea lorum extendit ad siccandum, ad cuius tactum, mox macula sanguinis apparuit; qua visa, custos iterum corporale lauit, & maculam abluit, sed mox ut iuuacula manum apposuit, mox eadem apparuit. Delatum est miraculum ad magistram, iniunctæ sunt orationes, reuelata est causa, quæsita est, & inuenta. Fuerat enim imprægnata occulte, & ideo tactu corporalis indigna. Quantum Deo mundæ manus placeant ad idem ministerium, sequens declarat exemplum.

CAPUT LXVII.

GODESCALCUS de Volmunsteyne, cuius suprà mini, cùm die quadam corporale cum sacraria nostro extendisset ad poliendum, illudque per medium rupisset, custos illud complicans in theca reposuit; postea autem illud explicans, cùm integrum reperisset, miratus est valde, sanctitati prædicti fæcunditatis illud adscribens. Quantum gratiæ in exicatione vnius corporalis meruerit virgo de Quiden, x. Cor. 5. habes suprà in distinet. 7. cap. 20. Igitur pascha nostrum immolatus est Christus. Ipse enim verus est agnus, qui abstulit